

We
Serve

BULLETIN 289

TAARONG 32 - DECEMBER 2012/JANUARI 2013

BESTUUR

President : Bart van der Laan
Oud President : Chris Geurink
1^e Vice President : Theo Soontiëns
2^e Vice President : ???
Secretaris : Pim Vestiens
Penningmeester : Bart Jaap Pull ter Gunne
Bankrekening : Rabobank: 15.75.77.066

SECRETARIAAT

Pim Vestiens : Lijsterbeslaan 73
7004 AG Doetinchem
Telefoon : 0314 -325997
E-mail : info@lionsclubdoetinchem.nl
Website : www.lionsclubdoetinchem.nl
Digitaal ledenboek : <https://lolas.lions.nl/logon>

BIJENKOMSTEN

Iedere maand : 1^e woensdag 19.45 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met

Plaats : Bistro de Kruisberg
Kruisbergseweg 172
7009 BT Doetinchem

Telefoon : 0314 - 324123
E-mail : info@dekruisberg.nl

- Bij verhindering voor de vergadering **altijd via de site afmelden**
- Bij verhindering voor de taphap **altijd** uiterlijk dinsdag vóór 20.00 uur **via de site afmelden**

Let op! Bij niet-tijdig afmelden zullen de kosten in rekening worden gebracht t.b.v. de fundraisingkas!!

- Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden **zoals aangegeven op de uitnodiging**

WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?

Bestuur.	1
Secretariaat.	1
Bijeenkomsten.	1
Wat staat er deze maand in het bulletin?	2
Pres(s)praat Januari 2013.	3
De 10 minuten van Gerard Roelofsen.	5
Verslag Sinterklaas.	7
Hawaii 2012.	10
De 10 minuten van Han Meijbergen.	12
De Verjaardagskalender.	14
Renewal Jumelage overeenkomst.	15
Andere Tijden.	18
Born to be wild.	19
Wijnactie in beeld.	24
Koning Gilgamesj.	25
Een kijkje in de nieuwjaarsbijeenkomst.	29
Commissies 2012-2013.	30
Agenda 2012-2013.	32

Van de redactie

Door een langdurige computerstoring op de redactie is het decembernummer komen te vervallen. U leest een gecombineerd nummer met artikelen uit december en januari. Daardoor lijkt het her en der wat gedateerd. Maar het is een prachtig bulletin geworden!

PRES(S)PRAAT JANUARI 2013

Beste lionsvrienden,

Op het moment dat ik dit schrijf, hebben we net de nieuwjaarsbijeenkomst achter de rug. Een geanimeerde bijeenkomst, leuke gesprekken en een door Bas en zijn team prima verzorgd stampottenbuffet. In mijn toespraak heb ik vooruitgekeken naar het jaar dat voor ons ligt maar ook teruggeblikt op het afgelopen jaar. En

als ik schrijf 'afgelopen jaar' dan lijkt dat al weer zo lang geleden. Toch werden we nog maar zeer recent opgeschrikt door de mishandeling van een grensrechter in Almere of de schietpartij op een lagere school in Amerika waarbij zeventwintig doden zijn gevallen. Wat mij daarin treft is het toeval. Als de grensrechter die dag ziek was geweest en zich had laten vervangen, zou hij nog leven. Of zou zijn vervanger hetzelfde zijn overkomen? Als de klas met schoolkinderen die dag op schoolreisje was geweest, zouden ze nog leven. Of zou de schutter dan een andere klas hebben uitgezocht? Vragen waarop we het antwoord nooit zullen weten.

Dan onze club. Op 1 december was er in het Borghuis een overleg met LC Dorsten in het kader van de jumelage. Bij die gelegenheid hebben we de vernieuwde en geactualiseerde jumelage-overeenkomst ondertekend. Zowel onze club als LC Dorsten heeft uitgesproken de jumelage waardevol te vinden. Tegelijkertijd is ook geconstateerd dat er behoefte is aan nieuwe initiatieven om de jumelage bij onze clubs levend te houden. Beide clubs gaan proberen om van onderaf het draagvlak voor de jumelage te vergroten. Voorafgaand aan de ondertekening heb ik nog een paar woorden 'auf Deutsch' gesproken. De tekst daarvan treft u ook elders in dit bulletin aan.

Aanvankelijk was de clubavond van 5 december uit het programma geschrapt maar het bestuur heeft toch besloten deze avond te laten doorgaan, en dat is een goede greep geweest. De opkomst was onverwacht hoog en de stemming was goed: misschien ook een beetje vanwege de spanning van pakjesavond? Theo had een kennis met kennis van zaken ingeschakeld onder wiens enthousiaste leiding de aanwezigen werden ingewijd in de geheimen van het schrijven van Sinterklaasgedichten. Na de theoretische inleiding moest het

geleerde ook in praktijk worden gebracht. Een enkeling had verzuimd een cadeau mee te nemen maar daar bood De Kruisberg gelukkig uitkomst. Ook Marc en Bas hadden een goede pakjesavond.....

In mijn nieuwjaarstoespraak heb ik mijn zorgen geuit over de leeftijdsopbouw van onze club. Dit is een onderwerp dat de komende tijd om hernieuwde aandacht vraagt, niet alleen van het bestuur en de commissie Mensen maar van ons allemaal.

Ter afsluiting van deze perspraat wil ik nog reageren op de ingezonden brief van Henk Breuker in het novembernummer. Mooi om te merken dat één perspraat van mij Henk tot twee lezenswaardige bijdragen weet te inspireren. Ik op mijn beurt heb me door Henk laten inspireren. Mijn reactie bestaat daarom uit één zin, want als het onderzoek klopt waaraan Henk in zijn brief refereert, dan leest u in elk geval de laatste zin van dit stukje, ook in de digitale versie van het bulletin.

Henk heeft een ingezonden brief gestuurd als reactie op mijn perspraat in het oktobernummer van het bulletin, waarin ik de tiende regel van succes volgens Robbert Dijkgraaf citeerde ('Luister niet naar advies') en waarvan hij zich afvraagt wat mijn bedoeling daarmee geweest is omdat het presidentschap van een Lionsclub op geen enkele manier wetenschappelijke aspecten heeft waarvoor strikte regels nodig zijn en de eigenwijsheid die een (beginnend) wetenschapper nodig heeft, juist niet van toepassing is op het besturen van een Lionsclub: afgezien van het feit dat ik het niet met Henk eens ben dat het besturen van een Lionsclub geen eigenwijsheid vergt, hoeft u niet ongerust te zijn dat ik niet opensta voor goede raad; ik heb het citaat bedoeld als kwinkslag ter afsluiting van mijn perspraat, omdat zoals Henk ook schrijft, Robbert Dijkgraaf er een licht humoristische bedoeling mee heeft gehad en zo heb ik het ook bedoeld.

Onder het motto 'Lions doen' hoop ik u binnenkort weer te ontmoeten.

Bart van der Laan
president

DE 10 MINUTEN VAN GERARD ROELOFSEN

Op de taphap van 21 november hield Gerard zijn 10-minuten praatje.

Op 5 juli 1946 zag Gerard het levenslicht in Doesburg. Hij maakte deel uit van een katholiek gezin met vier jongens en drie meisjes. Lagere school en middelbaar onderwijs voltooide hij in 1962 in het mosterdstadje. In de volgende jaren behaalde hij diverse vakdiploma's in het vervoer, zowel binnenlands als buitenlands. In 1964 vertrok hij naar Amsterdam om verschillende functies te bekleden bij oliemaatschappij de Humber. Het verblijf in "de grote stad" heeft hem goed gedaan. Hij is er flamboyanter door geworden.

Maart 1965 keert hij terug naar Doesburg om in het familievervoersbedrijf te gaan werken. De voorloper van wat zou uitgroeien tot Rotra: 4 trucks en 3 medewerkers. De militaire dienst vervult hij tot januari 1969 bij de AAT, ook daar dus één en al transport.

In 1970 trouwt hij met Annemarie, werkzaam in de kindercare, en in de volgende jaren zullen zij 3 kinderen krijgen: Harm, Iris en Machiel.

In datzelfde jaar worden de vervoersactiviteiten uitgebreid naar Duitsland en Italië. Niet eenvoudig want er was altijd wel "gedonder". Veel papierwerk, lastige douaniers, stipte controles met meetlatjes om maar wat te noemen. Zijn naam begint bekend te worden in de sector en zo raakt hij ook betrokken bij de landelijke stuurgroep die meewerkt aan het cao-overleg.

In 1975 werd begonnen met de nieuwbouw aan de Broekhuizerweg en een paar jaar later wordt hij samen met zijn broer Jan volledig eigenaar van het bedrijf. De zaak wordt steeds verder uitgebreid en er ontstaan transportlijnen naar alle belangrijke industriële gebieden in Europa. In 1982 wordt gestart met het zee- en luchttransport. Het bedrijf blijft zich verder ontwikkelen en vooral innoveren. Zo richt het zich op duurzaam transport en wordt de Model-Shift geïntroduceerd, transport in containers per trein.

In 1987 vestigt het bedrijf zich op de Verheulsweg. Daar wordt begonnen met de invoering van het TMS, het Transport Management Systeem. De ict is vanaf dat moment een onmisbare schakel in de bedrijfsvoering.

In 2004, Gerard is dan 58, vind er een overdracht van de leiding plaats. Machiel en Harm nemen de directietaken over.

In 2005 wordt de Gazelletransportlijn geopend. Een investering van € 9 miljoen. Het is een imponerend systeem waar wij een aantal jaren geleden tijdens een bezoek van onder de indruk konden komen. Het moet een groots moment voor Gerard geweest zijn dat zijn Rotra in 2009 het predikaat koninklijk kreeg.

Door de directietaken over te dragen aan zijn zoons kreeg Gerard tijd voor andere, maar wel zakelijke, activiteiten. Zo vervult hij een aantal commissariaten, maakt hij deel uit van de beroepscommissie van de HAN en is hij actief in de ontwikkeling van duurzame projecten waaronder een waterkrachtcentrale.

Daarnaast heeft hij ook voldoende tijd om zich met zijn kleinkinderen bezig te houden. Hij gunt hen van harte dat zij op kunnen groeien in een schoner milieu.

Waar hij in het bedrijf in 1965 met 3 mensen begon telt bijna 50 jaar later Rotra niet minder dan 650 medewerkers. Gerard kan met gepaste trots terug kijken op een ondernemend leven.

HB

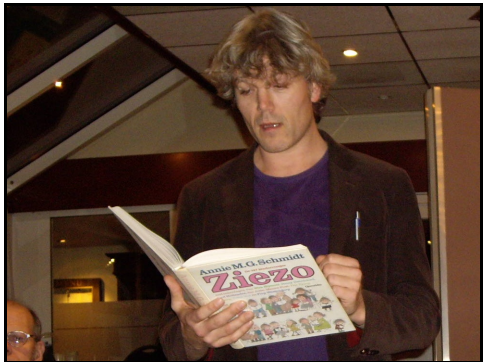

VERSLAG SINTERKLAASAVOND

Onwetend van wat hen te wachten stond kwamen ongeveer 20 Lions naar de clubavond op Sinterklaasavond. Natuurlijk, Theo Soontiëns had gevraagd een cadeautje “van weinig waard” mee te nemen, maar wat is weinig waard? Dat hebben degenen die dat vergeten waren geweten: zij werden onverbiddelijk het restaurant in gestuurd om zich daar alsnog een waarschijnlijk veel te dure fles wijn als cadeautje van weinig waard aan te schaffen...

Theo introduceerde Hanz Mirck, een goede vriend en tevens ex-boekverkoper, vertaler, dichter, schrijver, muzikant en docent Nederlands. Net als hij dus een creatief iemand.

Om in de stemming te komen droeg hij een sinterklaasgedicht van Annie M.G. Schmidt voor. Om ons vervolgens een paar tellen te geven om te bedenken waarom we een cadeau niet uit zouden willen pakken. Een toch wel wat onverwachte vraag waar iedereen zo zijn eigen antwoord op gaf.

Volgde een korte inleiding op het verschijnsel poëzie. Bleken we later toch wel nodig te hebben. Vervolgens dienden wij ons iets te bedenken wat wij deze dag in onze handen hadden gehad. Dat lukte natuurlijk wel. Moeilijker was het om een paar dingen te bedenken die dat “ding” tegen je zou kunnen zeggen... Zelf hield ik het eenvoudig en veilig: mijn mobiel (Heb nog niet zo lang, zo’n modern ding en weet er nog niet alles van, vandaar) Mijn mobiel zou kunnen zeggen “Kan het voortaan niet wat korter?”; “Soms zeg je wel eens iets verstandig”; “Je legt me veel te veel aan de oplader” en “wat ben je vaak onhandig”. Je moet toch wat... Echt gelachen hebben om Henk Drost. Hij had zijn stethoscoop in gedachten. Ik weet niet meer wat die tegen hem gezegd heeft, maar het was lachwekkend in de juiste betekenis van het woord!

Aansluitend moesten wij ons wagen aan een kort Sinterklaasgedichtje. Ik kan me niet meer herinneren of er een speciale opdracht aan was toegevoegd

maar het was meen ik niet meer dan een eerste proeve van bekwaamheid. En iedereen diende natuurlijk het eigen brouwsel voor te dragen. Er waren werkelijk een paar juweeltjes bij! Zelf kwam ik niet verder dan (indachtig de literaire achtergrond van Hanz, dat dan weer wel):

*Op deze jaardag van de goede Sinterklaas,
Is het altijd weer dezelfde ellende, helaas!
Het verplichte rijm komt moeizaam kwakkelend tot leven,
Want niemand verbetert ooit de dode Gerard Reve!*

(In de pauze had ik de gelegenheid met Hanz te spreken over het moderne literatuuronderwijs. Voor Nederlands moeten VWO-6 leerlingen 4 boeken lezen die ook nog klassikaal behandeld worden!! Dat is in mijn ogen wat je noemt crisis !!)

Eerst nog een laatste exercitie We moesten een gedicht schrijven op een andere Lion. De bedoeling was dat dan geraden zou worden voor wie het bedoeld was. Opvallend dat er nog al wat Lions waren die auto's als metafoor gebruikten. Ik deed dat zelf ook:

*Hij pruttelt meestal als een overjarige Volkswagen,
hij rammelt soms als een bokkerige Trabi maar is niet te stoppen
want voelt zich een superieure, snelle Ferrari.*

Herinner me niet dat de persoon geraden is en eerlijk gezegd moest ik ook weer even nadenken wie ik er mee bedoelde. Dat geheim geef ik natuurlijk niet prijs...

En daarna was het dan eindelijk zo ver. Op een listige manier had Theo er voor gezorgd dat we echt een lootje konden trekken en we dus (eindelijk) wisten wie ons cadeau van weinig waard zou gaan krijgen. Daarom ruim de gelegenheid om het definitieve gedicht te schrijven voor de gelukkige.... Waarna het pakjes uitdelen kon beginnen. En dan ontstaat er toch een wat

gespannen jongensachtige sfeer. Best wel nieuwsgierig naar welk present je zult krijgen. Gelach niet van de lucht. Ongeveer 20 gedichten worden voorgelezen, dito “dingen van weinig waard” uitgepakt. Als dat een boek blijkt te zijn let ik altijd wat beter op. Marnix had dat geluk. Even later zag ik hem op Hanz afstappen. Die signeerde prompt het boek: hij had het immers zelf geschreven! (Ik heb dat boek inmiddels zelf ook in huis. Samen met zijn dichtbundel “Archiefvernietiging”. Dat laatste had ik misschien beter niet moeten doen. Poëzie is niet echt aan mijn besteed. Behalve natuurlijk Achterberg en Reve...)

Het meest komische moment was misschien wel de ingreep die Hans Bruyn plotseling verrichtte. Hij vond kennelijk dat zijn cadeau te lang bleef wachten. Nam toen maar zelf het initiatief en bracht het naar Jan Jurriëns toe. De inhoud: een liter oude jenever!!

Het meest indrukwekkende en hilarische moment komt evenwel op naam van Theo Kamps. Ook hij kreeg natuurlijk een gedicht om voor te dragen. De

eerste twee regels klonken redelijk normaal maar daarna begreep ik dat Theo gewoon zijn eigen gang ging en het gedicht volkomen aan zijn laars lapte. Zoals bij hem niet geheel verrassend is citeerde hij een ellenlang gedicht van een ongetwijfeld bekende dichter uit vermoedelijk de vorige eeuw. Het ging maar door... Wat een cultuurachterstand heeft de gemiddelde 6 vwo-er dan!

De pakjesavond 2012 was er een om niet snel te vergeten! Ik kan mij niet herinneren dat er op een clubavond zoveel en zo hard gelachen is! Theo verdient, natuurlijk samen met Hanz, heel veel dank en complimenten!! Waarbij ook niet vergeten mag worden dat ook de Kruisberg aan de sfeer bijdroeg door ons warme chocolademelk en glühwein aan te bieden. Zo'n avond zouden wij ieder jaar wel willen hebben. Maar ja, het komt jammer genoeg niet zo vaak voor dat Sinterklaasavond op een clubavond valt...

HAWAII 2012

In juli bracht de kleinzoon van Jan en Mia Kruit in het kader van het Lions Jeugduitwisselingsprogramma een bezoek aan Hawaï. Hieronder zijn verslag.

Ik ben vanuit Amsterdam Schiphol gevlogen naar Honolulu [Hawaï](#). Dit is een klein verslag over mijn ervaringen in de drie weken dat ik daar ben geweest.

De eerste week in Hawaï logeerde ik bij een Hawaïaans *host-family* met drie andere jongens van mijn leeftijd die uit België, Tsjechië, en Mongolië kwamen.

Mijn *host-family* waren 'The Duponts', Bert en Amanda Dupont. Ze waren allebei van Hawaïaanse afkomst en vertelden ons veel over de eilanden van Hawaï. Ik heb het in die eerste week enorm leuk gehad. Ik ben wel ongelooflijk verbrand maar heb in de eerste week ook veel meegemaakt met de drie anderen, die ik voor mijn reis nog niet kende.

We hebben onder andere met z'n drieën rond gelopen in de stad Honolulu, gezwommen op stranden zoals Sandy Beach en Waikiki Beach en gerelaxt. Maar wat voor mij echt speciaal was die week met de host familie, was dat we met Bert Dupont naar Pearl Harbor zijn gegaan. Dit kwam doordat Bert een oud-militair is. Bij het binnenrijden van Pearl Harbor werd hij officieel gegroet en we konden in daar goed rondkijken. Geen toeristische tour, maar speciaal voor ons. En terwijl Bert een tour gaf, vertelde hij alles over Pearl Harbor.

In Hawaï, en vooral in de Dupont familie, is het geloof van groot belang. Ik ben erg blij dat ik de *fourth of July* heb ervaren. Want we hebben de lokale buurt toen geholpen met het voorbereiden

van het gezamenlijk ontbijt en we hebben de volgende ochtend een Amerikaanse kerkceremonie bijgewoond. Aan het eind van die eerste week zijn we vroeg in de ochtend naar het vliegveld gereden waar wij de rest van de groep zagen.

De groep bestond uit twee begeleiders en ongeveer 21 jonge mensen in de leeftijd tussen de 16 en 19 jaar die uit landen kwamen als Zwitserland, Duitsland, Finland,

Israël, Oostenrijk, België, Italië, Mongolië, Tsjechië, Denemarken, Nederland, Roemenië en Australië. Ik ben uiteindelijk met alle 21 opgetrokken en bevriend geraakt en heb nu nog steeds contact met ze.

We zijn met het vliegtuig van het eiland Oahu waar de stad Honolulu zich bevindt naar het grote eiland ([Big Island](#)) van Hawaï gevolgen. Vanaf dat moment begonnen de twee weken van het kamp, waarbij we de eerste vijf dagen op het grote eiland bleven en waar we verschillende activiteiten deden en toeristische bijzonderheden hebben gezien en gedaan. Daarna zijn we terug gegaan als groep naar de stad Honolulu. Op beide eilanden, toen we met het kamp waren, werd het eten vaak verzorgd door de groepen Lions of werden we naar een restaurant gebracht. We kregen verschillende vissoorten, eten dat bijzonder is voor Hawaï, maar ook vegetarisch eten werd verzorgd door de Lions.

Ik heb leren dansen, zingen en het eten leren kennen van Hawaï. Ik ben door de grote vulkanische kraters heen gelopen, heb gigantische watervallen gezien, paard leren rijden en heb optredens gedaan voor de Lions.

We zijn die vijf dagen dat we op het grote eiland van Hawaï waren in een militair kamp ondergebracht, dat bevond zich in een wat hoger gelegen gebied en daar was het wat kouder dan bij de zee.

Toen we weer terug vlogen naar het eiland Oahu, zijn we in een klein hotel ondergebracht en hebben we nog meer activiteiten gedaan zoals surfen, snorkelen en het Pearl Harbor- en Japans museum bezoeken.

De drie weken dat ik in Hawaï ben geweest zijn ongelooflijk leerzaam en leuk geweest. Hawaï staat bekend om

zijn geweldige natuur en prachtige klimaat. Maar vooral de Hawaïaanse cultuur en de Japanse invloed op die cultuur heb ik leren kennen.

Het heeft mijn kijk op de wereld verbreed en ik ben mijn ouders en de Lions ongelooflijk dankbaar voor de ervaringen die heb ik opgedaan. Alleen al de vriendelijke Aloha-cultuur, de aardige mensen die je daar ontmoet en het geweldige klimaat is de trip over de halve wereld zeker waard geweest.

Calum Iain Munro

DE 10 MINUTEN VAN HAN MEIJBERGEN

**Op 19 december hield Han zijn 10 Minuten praatje.
Na het verslag ervan nog wat foto's van die Taphap**

Het hoort wel een beetje bij Han. Het zou niemand echt opgefallen zijn als hij het

Han tijdens zijn "10 minuten van"

zelf niet had genoemd: hij staat voor ons zonder stropdas. Bijna verontschuldigend deelt hij mee dat hij bij het voorgerecht een ongelukje had, een beetje gemorst... Veel zin in zijn 10 minuten had Han aanvankelijk niet. Hij is veel te druk en zit bovendien met een verhuizing. Maar na zo'n primaire reactie gaat hij toch nadenken om te concluderen dat het toch niet zo gek is nu al zijn verhaal te doen.

Han is geboren op 12 april 1947. Zijn ouders zijn tijdens WO II actief geweest in de onderduik van joden. In Nijmegen was zijn vader directeur van een margarinefabriek en woonde het gezin in een arbeiderswijk. Op zich niets mis mee, ware het niet dat zijn ouders vonden dat er geen geschikte kinderen voor hem waren om mee te spelen. En dus bleef er voor hem niets anders over dan veel alleen te spelen achter het hek in de grote tuin. De liefde voor honden die hij zij hele leven al heeft dateert waarschijnlijk uit die eenzame periode.

Han bestempelt zijn periode in het middelbaar onderwijs als een luie tijd. Het gymnasium heeft hij niet afgemaakt: hij had geen zin in de saaie vervoegingen. Maar uiteindelijk komt Han toch op de universiteit terecht, zeker daartoe ook gestimuleerd door zijn vader: "De moffen hebben mijn studietijd verpest, maak jij het nu maar goed!". Hij heeft ruim de tijd genomen om te studeren en werkte daarbij een scala van vakken af. Hij mocht ooit zelfs als operatieleider optreden en heeft zelfs ooit een hartpreparaat ontworpen. Terugkijkend noemt hij het een interessante tijd. Maar ook daarnaast was hij actief. Zo was hij o.a. beheerder van een studentencafé waar hij niet alleen het reilen en zeilen in de gaten hield maar ook een meer dan goede klant was...

Voor zijn afstuderen trad hij in het huwelijk met Marian Kerkhof. Samen kregen zij twee kinderen, Alex en Steven. Han had veel hobby's. Skiën, bridgen en honden waren de belangrijkste. Hij vertelt een warm verhaal over de liefde tussen de hond en zijn baas. En de vele concoursen die hij heeft bezocht. Helaas deelde zijn gade die activiteiten niet en was hij genoodzaakt veel activiteiten alleen te ondernemen. Uiteindelijk leidde dat tot een scheiding.

Han heeft het daarna een tijd moeilijk gehad. Er kwam bijna niets meer uit zijn handen. Uiteindelijk heeft dat er toe geleid dat hij besloot zijn apotheek (gelukkig heel goed, zou vandaag de dag niet meer kunnen...) te verkopen.

Tijdens een skivakantie heeft hij de Belgische Lidy ontmoet met wie hij 14 jaar een relatie heeft onderhouden. Ook hier bleek uiteindelijk de grote afstand een te grote belemmering en is die relatie onlangs beëindigd.

Een nieuwe tijd breekt voor hem aan. Een drukke tijd ook die hij nu volop kan besteden aan de inrichting van zijn nieuwe appartement.

HB

Martin Liefink kondigt aan een rondje te geven wegens zijn 67 ste verjaardag

President Bart reikt de versierselen uit aan Kees van Steenberghe i.v.m. diens 10 jarig jubileum

DE VERJAARDAGSKALENDER

DE AFGELOPEN MAAND

<i>2 december 2012</i>	<i>Koos Kuijper</i>	<i>60 jaar</i>
<i>11 december 2012</i>	<i>Martin Liefink</i>	<i>67 jaar</i>
<i>14 december 2012</i>	<i>Chris Geurink</i>	<i>59 jaar</i>
<i>23 december 2012</i>	<i>Ruud Wink</i>	<i>64 jaar</i>
<i>4 januari 2013</i>	<i>Kees van Wingerden</i>	<i>75 jaar</i>
<i>5 januari 2013</i>	<i>Gerard Hehenkamp</i>	<i>75 jaar</i>
<i>12 januari 2013</i>	<i>Harco Kijkers</i>	<i>41 jaar</i>
<i>13 januari 2013</i>	<i>Ben Smeenk</i>	<i>53 jaar</i>

Alsnogmaals gefeliciteerd!

DE KOMENDE MAAND

<i>3 februari 2013</i>	<i>Peter-Bob Peerenboom</i>	<i>64 jaar</i>
<i>9 februari 2013</i>	<i>Jan Jurriëns</i>	<i>61 jaar</i>
<i>17 februari 2013</i>	<i>Bert Lamers</i>	<i>61 jaar</i>

Fijne verjaardag!

RENEWAL JUMELAGE OVEREENKOMST

Zaterdag 1 december werd in het Borghuis door Jiri Habarta van Lions Club Dorsten en Bart van der Laan van Lions Club Doetinchem de vernieuwde Jumelageovereenkomst getekend. Dit gebeurde in het bijzijn van veel leden van de beide jumelage-commissies.

De oorspronkelijke Jumelage Charter dateert van 25 april 1998 en werd destijds namens onze club ondertekend door onze toenmalige president Jan Jurriëns en namens LC Dorsten door dr. U. Hagemann. Het document werd mede-ondertekend door Harry de Groot en Alice Kónig, beiden districtsgouverneur.

Ontbijtvergadering van de jumelage-commissies Dorsten en Doetinchem in de Postkamer van het Borghuis

Voorafgaande aan de officiële ondertekening werd genoten van een “reichhaltiges” ontbijt, waarna in het Stadsmuseum een groepsfoto is gemaakt van de aanwezige Duitse en Nederlandse Lions.

Een geslaagde ochtend waarbij opnieuw de samenwerking tussen beide clubs is bevestigd. President, Bart van der Laan, sprak de volgende woorden:

“Liebe Dorstener Lionsfreunde,

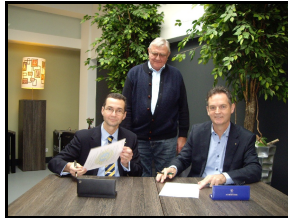
Als Präsident der LC Doetinchem heiße ich Sie erneut herzlich willkommen hier bei uns in ‘Het Borghuis’ in Doetinchem. Wir sind heute beisammen um die Jumelage zwischen unsere beide Clubs zu erneuern. Für mich als Präsident der LC Doetinchem ist dass eine besondere Ehre denn unsere Jumelage geht schon zurück bis 1998. In diesem Jahr ist das Jumelagecharter von den damaligen Präsidenten unterzeichnet worden. Die Jumelage ist entstanden aus persönliche Kontakte zwischen einige Mitglieder unserer Clubs. Deswegen freut es mich besonders das Jan Kruit heute hier dabei ist. Bruno Tomkowitz und Jan Kruit waren zusammen die Initiatoren der Jumelage.

Pagina 16

Wie gesagt ist die Jumelage 1998 entstanden. Seitdem haben unsere Clubs viele Aktivitäten organisiert um die Jumelage zu einem Erfolg zu machen. Dabei ist ganz sicherlich ihr Sommerfest zu erwähnen ebenso wie unsere BBQ und natürlich auch die Weinaktion. Aber vor allem denke ich dabei an die jährlichen Schüleraustausch. Denn das ist für mich ein gutes Beispiel mit dem wir gemeinsam nicht nur die Jumelage sondern auch eine wichtige Aufgabe der Lions International Rechnung tragen, nämlich "Den Geist gegenseitiger Verständigung unter den Völkern der Welt zu wecken und zu

Ondertekening van de nieuwe jumelageovereenkomst door plaatsvervangend President Jirka Habarta van LC Dorsten en Bart van der Laan van LC Doetinchem, onder toezicht oog van Jan van Iersel, voorzitter jumelagecommissie LC Doetinchem en Jan Kruit, dé grondlegger van de jumelage.

erhalten." Und falls Sie jetzt denken daß mein Deutsch für ein Holländer vielleicht doch nicht so schlecht ist: für diese letzte Satz bedanke ich mich bei eurer Website!

Hinter uns liegen fast fünfzehn Jahren Jumelage-Geschichte. Jahren die uns viel Schönes und Wertvolles gebracht haben. Aber vor uns liegt die Herausforderung um die Zukunft der Jumelage zu gestalten und zu sichern. Und das ist keine leichte Aufgabe. Seit 1998 haben sich nicht nur die Zeiten geändert, auch unsere Clubs und unsere Mitglieder haben sich geändert. Viele Mitglieder haben ihr arbeitsames Leben hinter sich und genießen den wohlverdienten Ruhestand. Gleichzeitig haben wir uns zu bemühen um die Verjüngung unserer Clubs. Ein Thema daß weltweit bei die Lions aktuell ist.

Wie zu lesen ist, verfolgt der Jumelagefond folgende Zielen:

- 1. Menschen und Projekte in den Regionen Doetinchem und Dorsten zu unterstützen, welche ein besseres Verständnis zwischen Niederländern und Deutschen anstreben.*
- 2. Projekte zu unterstützen, die die Jugend der beiden Völker näher zueinander bringen.*
- 3. Projekte oder Menschen zu unterstützen, die die Geschichte der gemeinsamen Region erforschen und darüber publizieren.*

4. Projekte zu finanzieren, die von der Jumelage-Kommission angeregt worden sind.

Für eine erfolgreiche Jumelage reicht Enthusiasmus nur bei die Jumelagekommission nicht aus, die Jumelage soll auch getragen werden müssen von unsere beide Vorstände und letztendlich auch von den Clubs. Das ist eine Herausforderung.

Aber die Unterzeichnung heute der neuen Jumelage-Vereinbarung ist für mich ein Beweis dafür daß unsere beide Lionsclubs die Jumelage zu schätzen wissen und darauf hohen Wert legen.

Ich hoffe das dieser Tag der Beginn markiert einer neue Phase in unsere Jumelage. Eine Phase vielleicht auch mit neue, überraschende Initiative. Zugleich bin ich züversichtlich daß es unsere beide Lionsclubs auch in die Zukunft gelingen wird die Ziele zu erreichen die wir uns gemeinsam setzen und zwar in Verbindung und Freundschaft zu einander.

Herzlichen Dank."

ANDERE TIJDEN

“Onze jeugd heeft tegenwoordig een sterke hang naar luxe, heeft slechte manieren, minachting voor het gezag en geen eerbied voor ouderen. Ze geven de voorkeur aan kletspraatjes in plaats van training.... Jonge mensen staan niet meer op als een oudere de kamer binnen komt. Ze spreken hun ouders tegen, houden niet hun mond in gezelschap en tiranniseren hun leraren.”

Net als ik zullen velen van u iets herkennen in deze klacht. Natuurlijk, met de jeugd waarmee u te maken heeft zal het wel meevallen, tenslotte bent u in de buurt. Maar je zou toch wel kunnen stellen dat een deel, misschien zelfs een groot deel van de problemen waarmee we heden ten dage te kampen hebben terug te voeren zijn op de grondhouding van onze jeugd.

De manier waarop ze je tegemoet treden als je iets bestelt in een of ander etablissement dat je toevallig binnengelopen bent op je slentertochtje in een of andere stad. De manier waarop jonge kinderen onbeschaamd durven in te breken in een gesprek dat je voert. Typisch geval van niet weten waar hun plaats is. En dan die onverholen minachting in hun blik als je ze even vraagt uit te leggen hoe een bepaalde functie op ons nieuwe mobieltje werkt. Alsof het een moeite is. En over hun platte kletspraatjes kunnen we het ook snel eens zijn: The Cloud staat er vol mee en iedere nanoseconde vliegen miljoenen platitudes de wereld over. Niets van wat we wensen waar ze ze zich mee bezig zouden houden heeft ook werkelijk hun aandacht. Ze kennen de kracht van de stilte niet. Integendeel, ze zijn er doodsbenauwd voor. En de manier waarop ze met elkaar omgaan. Het pesten heeft een geweldige vlucht genomen. Het lijkt waarachtig of ze zich er niets aan gelegen laten liggen. De manier waarop schoolgenoten van de voetballers die die grensrechter... affijn u weet wel, hen in bescherming namen. Geen enkel besef van normen.

Als je zo'n krachtige typering van de jeugd leest ben je blij dat er nog iemand is het aandurft om het zo duidelijk te stellen. Hulde aan die man!

Ook al was het Socrates die deze verzuchting in 452 voor Christus slaakte...

Theo Soontiëns

BORN TO BE WILD

Een tijdje terug stond in een lokaal sufferdje een foto van een groep stoere motorrijders. Ik herkende daarop o.a. Ruud en Chris. Het was de groep mannen die al sinds jaren met elkaar per motor reizen maakten en ter gelegenheid daarvan dit jaar een jubileumreis naar Corsica zullen maken. Nieuwsgierig geworden naar hun belevenissen nodigde ik hen uit om over hun avonturen te vertellen.

Ik werd overvallen door een enorme stapel reisverslagen die Ruud had meegenomen. In steeds luxere uitvoeringen wordt daarin uitgebreid verslag gedaan van de talloze avonturen die beleefd werden en bijzondere landen en plaatsen die zij hadden bezocht. Had wel als voordeel dat ik maar weinig aantekeningen hoefde te maken...

Maar ik was in eerste instantie vooral geïnteresseerd naar het waarom en het begin. En dat ontstond, zo als zo vaak, min of meer toevallig. Een drietal enthousiaste motorrijders treffen elkaar en raken in 1993 met elkaar aan de praat. "Wat zou het geweldig zijn om op de motor de beroemde Route 66 te rijden". Een jongensdroom! Besloten werd om te proberen andere motorrijders hiervoor te interesseren. Zo ontstond een groep "bikers" die na een kennismakingsweekend besloot om in 1994 die droom tot werkelijkheid te maken. En vertrokken de "USA-motorvrienden" op 29 april 1994 naar Los Angeles. Van die reis kreeg ik twee schitterende verslagen. Het (handgeschreven) relaas van Chris geeft een geweldige indruk van de opgedane ervaringen.

"We waren de laatste tijd toch wat gespannen. Hoe is de groep? Komen we LA uit? Halen wij 12 dagen motorrijden. Raakt Chris zijn klompjes kwijt? Hoe gaat het met het thuisfront, zijn we misbaar? Enz."

Via Londen wordt de oversteek gemaakt, maar de aankomst verloopt niet vlekkeloos.

"Een deel is niet door de douane op het vliegveld gekomen. Een ramp! Meer een sociale werkplaats... Eenvoudig immigratieformulier heb ik volledig verkeerd ingevuld, terwijl het niet moeilijk leek!"

Gelukkig komt alles op zijn pootjes terecht. Na een nacht in een hotel in de buurt van het vliegveld wordt een dagje kalm aan gedaan. De motoren moeten worden opgehaald bij

Cruise America.

"De spanning stijgt. (...) We zien wat prachtige Magna's. Waar staan de Nighthawks? Wat kijken, wat praten. En dan, echt waar!! Die mooie, spiksplinternieuwe Magna's zijn van ons! 13 stuks. (...) Iedereen trots en stoer. En dan: on the move!"

Uitgebreid beschrijft Chris de route die genomen wordt en de prachtige natuur waar doorheen wordt gereden. En al snel wordt het grote doel bereikt.

"We kwamen vanmorgen al vrij snel op de Route 66, die route die je een kick moet geven. De route moet nodig een onderhoudsbeurt krijgen. Het is er bijzonder rustig. Heerlijk rijden. In een vlakte tussen twee bergketens in de verte. En het gaat maar door. Alles twee baans."

Overnacht wordt in hotels en motels. Reizen met een groep van 14 mannen vergt niet alleen organisatie maar ook discipline. Afspraken over vertrektijden worden niet voor niets gemaakt. Regelmatig de beschrijving van de route:

"We hadden een toffe rit. Mooi stuk. Veel bochtwerk. Stijgen, dalen. We leven naar de Grand Canyon toe..."

Onverwachte avonturen genoeg:

"Gisteravond had ik een klein akkefietje met de manager. Ik rookte een beste sigaar in de lounge. Het bleek verboden te zijn. (...) Van de juffrouw achter de balie mocht het. Toen kwam de boss. Uit dat ding! Hij kuchte wat. Zakdoek voor de mond. Een losse airco op de balie. En toen als klap op de vuurpijl: een spuitbus! Wat een zak!! Net mevrouw Helderder uit Puk van de Petteflat."

Of

"Vanmorgen met een paar donuts op pad. Was mijn sleutels kwijt. Zat gewoon in de motor. We zijn veel kwijt. Het is haast een epidemie!! Hoe gaat dat thuis toch?"

Of, en iets duurder:

"Ruud zit weer vervelend te doen. Gooit litter op de grond. \$ 800 fine... Een gesjeesde sheriff. Prachtfiguur met gun en ster".

De Grand Canyon maakt een diepe indruk. Chris maakt met een paar anderen een helikoptervlucht.

“Het is niet goedkoop, wat zeg ik: hartstikke duur. Vier mannen in een heli. We moeten splitsen. Ik zit voorin, kijk zo recht naar onderen. Lijkt net een vlinder, zo snel en wendbaar. Over het woud en dan boven de canyon. Ik moet wel even slikken. Mooi uitzicht. Imposant(...) Onbeschrijflijk, dus ook maar niet doen.”

De groep rijdt naar Las Vegas. Hotelruimte was nog niet besproken. Iedereen is onder de indruk van de glamour van de stad. Zoals dat van het Flamingo Hotel: niet minder dan 4000 kamers. Maar wel allemaal vol. Er blijkt in LV een conventie te zijn met 80.000 bezoekers... Uiteindelijk lukt het om in een buitenwijk onderdak te vinden. Maar 's avonds moet natuurlijk wel de stad bezocht worden.

“Ik kijk mijn ogen uit. Wat een mensen. De jetset komt en wil gezien worden. Mensen zien spelen. Aparte afdeling voor de echt grote jongens. Al Caponefiguren. Dito uit de Godfather. Ze vertrekken geen spier.”

Het stadje Shohone bevalt Chris veel beter.

“Na LV dit. Een grotere cultuurschok is niet mogelijk. Van de glamour naar de eenvoud. Het bevalt me prima. Een verzoek van mij om in Death Valley te slapen. Het idee wordt vakkundig de grond in geboord. Mijn invloed was, is en blijft gering...”

De huishouding wordt uit een gemeenschappelijk pot betaald. Dat heeft als voordeel dat er maar 1 iemand af hoeft te rekenen. De kashouder meldt zich met de mededeling dat er bezuinigd moet worden.

“Het gaat te hard... de groep is niet onder de indruk.”

Na een aantal inspannende dagen noteert Chris

“De sfeer is wat mat. Vermoeidheid!! Een crisis-comité is bezig met de route. Yoshimite zit voor een deel dicht. Sneeuw en regen. Wat nu? We wachten af. Terug naar Shoshone! Ik zou wel willen.”

Door het routeprobleem wordt uiteindelijk besloten om San Francisco te laten schieten. Niet iedereen is daar gelukkig mee. In 't andere verslag lees ik:

“Tijdens de verhitte discussie van gisteravond is door de routebepalers aangegeven dat het gezien de afstand niet te doen zou zijn om SF te halen. Vanmorgen echter, op weg naar Monterey, heb ik nog een bord gezien waarop wordt aangegeven dat het nog maar 160 miles zou zijn, Niet zo ver dus denk ik. Ik wil van dit stuk onvrede af en spreek X er op aan. Hij toont zich

---

Pagina 22

wat verlegen met zijn uitleg en geeft toe dat het ook hem is opgevallen dat het toch feitelijk niet zo ver was. We besluiten er maar een berg zand over te gooien..."

Besloten wordt om via Sequoiapark uiteindelijk richting kust te gaan.

"Dit wordt de tocht van ons leven. Onvoorstelbaar! Ik, of beter we, genieten met volle teugen. Niet te beschrijven. (...) Sneeuw, rijden in de wolken. Eindeloos. Mooie huizen, squirrels. Prachtige omgeving, mooiste deel van Californië. (...) Nu we onze reis hebben aangepast, ingekort, zit ik iets meer relaxed."

Het bezoek aan Monterrey valt wat tegen. De tocht op de befaamde 101 ook. Slecht weer belemmert de vergezichten op de oceaan. Op 11 mei noteert Chris om 8.00 uur:

"We zitten in het restaurant. Ontbijt De beuk moet er in. Bezuinigen. X geeft een toelichting. De gezichten betrekken. Financieel zitten we aan de grond. De financiële commissie blijft voorlopig aan. Zwaargewicht Ruud zit nu in de kascommissie. X en Y zullen de touwtjes strakker moeten aantrekken. Extra's zijn voorbij..."

Uiteindelijk komt de groep weer in de buurt van LA terecht. Daar wordt een bezoek gebracht aan Hearstcastle. Chris laat niet onvermeld dat dit 14 dollar kostte.

"Met de bus er naar toe. Een fancy-kasteel. Lange weg omhoog. Een groots gedoe. Twee begeleiders. Een voor mentale en geestelijke problemen. Ander praat. Het kasteel, de tuin en de omgeving is toch niet slecht. Amerikaanse schone hoor ik achter mij zeggen Oh, my God! Voor Amerikanen moet dit het einde zijn."

Malibu maakt indruk door de imposante huizen die tegen de bergen geplakt lijken. (Zelf heb ik er ooit de mooiste zonsondergang ever meegemaakt) Ook een bezoek aan de Universal Studios kon op het laatst van de reis niet ontbreken.

"Je komt ogen te kort. Wildwest-show. Prachtige Charley Chaplinfiguur. Leuk om te zien. Overal wat te doen. We zijn er ongeveer 2 uur."

Uiteindelijk is het moment voor de terugreis aangebroken. Misschien wel gelukkig want

“De trip is veel duurder geworden dan gepland en verwacht. Vooral extra bijbetalen voor de motoren. Daarnaast is het eten en overnachten ook over de begroting gegaan.”

Maar iedereen verlangt toch ook wel weer naar huis. Daar zou nog een bijzondere ontvangst wachten:

“Net voor Doetinchem hangt aan een viaduct een spandoek met de tekst “Nog 10 miles.” Heel even twijfelen of dit wel voor ons is. In Doetinchem voor de Varkenswei een spandoek met de tekst Kado's Dit is dus voor ons. Op de Kruisbergseweg een doek met Welkom uit de USA. Hartverwarmend om op deze manier weer thuis te komen...”

De reis zou het begin worden van een serie motorreizen die zijn weerga nauwelijks kent. In 1996 waren de bikers in Spanje, Zuid-Frankrijk en Andorra. Een jaar later in de Dolomieten. In 1999 wederom in Zuid-Frankrijk. Een jaar later (volgens Ruud de mooiste reis) werden Barcelona, Valencia, Granada. Madrid en Biarritz aangedaan. Verder werden nog reizen gemaakt in Duitsland, Slovenië, Tsjechië, Hongarije, Italië, Zwitserland, Oostenrijk en in Lotharingen.

Van elk van deze trips zijn schitterende verslagen gemaakt. Niet alleen beschrijvingen van de omgeving en hotels. Maar wat het misschien wel het meest boeiend maakt zijn de voorvallen die zich onderling hebben voorgedaan. Heel veel humor, vaak typisch mannen-onder-elkaar-lol. Soms wat irritatie, je bent tenslotte wel heel lang bij elkaar en op elkaar aangewezen. Kleine ruzies ook wel door vermoeidheid en verschillende karakters die wel altijd volwassen worden uitgepraat. Geen enkele vorm van groepsvorming. Gelukkig ook nooit vervelende ongelukken. Altijd een gemeenschappelijke pot. Geen wonder dat Ruud en Chris moeiteloos uren kunnen praten over hun belevenissen. Op de tablet van Ruud staan vermoedelijk duizenden foto's.

De mannen zijn inmiddels bijna 20 jaar ouder geworden. De groep is maar heel weinig in samenstelling veranderd. De oudste is inmiddels 77. (Ook Gerard Hehenkamp en Kees van Steenberghe hebben tochten

meegereden.) Gelukkig maar dat inmiddels de navigatie via de computer kan worden ingesteld. Voorkomt ongetwijfeld dat er ooit nog ver moet worden omgedreden als een afslag wordt gemist.

Eigenlijk lezen de verslagen als een soort jongensboek. Mannen die zich uitleven in hun passie voor het motorrijden. Zich soms als kleine jongetjes gedragen, vaak als stoere kerels in het leer een indrukwekkende stoet vormen. Maar een hechte groep die vooral één ding gemeen hebben: Born to be wild!

HB

WIJNACTIE IN BEELD

We hebben de Lions-wijn alweer netjes opgeborgen in onze kelders maar onderstaande beelden zijn toch nog wel leuk om te zien.

KONING GILGAMESJ

Het is weer een tijdje geleden dat Theo tijdens een maaltijd vertelde bezig te zijn met het schrijven van een toneelstuk over Koning Gilgamesj. Toevallig had ik net de nieuwste vertaling gelezen die hem van verdere informatie kon voorzien. Niet veel later tijdens een wandeling onthulde hij de verdere contouren van zijn script waarin hij de voorstelling uitbreidde met een tweede verhaallijn om het meer toegankelijk te maken voor jongere kijkers. Het werd me niet helemaal duidelijk...

Eind vorig jaar was het zo ver. Na talloze repetities kon het stuk in Amphion in première. Wegens oppasverplichtingen was ik helaas verhinderd. De volgende

uitvoering moest worden geannuleerd en de derde viel samen met de verjaardag van Gus... Gelukkig heb ik wel de voorstelling in de DRU-cultuurfabriek gezien en heb daar bepaald geen spijt van gehad! Het was een boeiende uitvoering waarover later meer. Eerst een stukje historie. Het Gilgamesj-epos gaat terug op

losse verhalen in het Soemerisch rond de figuren van Gilgamesj en Enkidoe uit het begin van het tweede millennium v.Chr. Deze cyclus werd vertaald in het Akkadisch met als gevolg dat er al in de 18e eeuw v.Chr. een samenhangend epos bestond van vijf tot acht tabletten en 2000 verzen met als titel "Sjoetoer eli sjarri" (hoog rijst hij op boven alle koningen). Rond 1200 v.Chr. onderging het epos een soort standaardisatie in zijn redactie. Het verhaal werd geformaliseerd met veel vaststaande frasen en herhalingen. De standaardversie van het Gilgamesj-epos moet een omvang hebben gehad van zo'n 3000 regels. Geschreven fragmenten zijn bekend uit de periode 1200 - 130 v.Chr.

De tekst van het epos, geschreven in spijkerschrift op kleitabletten, is voor het eerst ontdekt in de bibliotheek van koning [Assoerbanipal](#) in [Ninive](#), de hoofdstad van [Assyrië](#). De bibliotheek was in 612 v.Chr. bij een aanval van de [Meden](#) en de Babyloniërs op de stad door brand verwoest. Door de hoge

---

temperatuur tijdens de brand werden de kleitabletten **gebakken**, waardoor ze bewaard zijn gebleven.

De Britse ontdekker **Austen Henry Layard** beseftte in 1850 wel dat de vondst van de tabletten belangrijk was, maar hij wist niet goed wat hij ermee moest: het Akkadische spijkerschrift was toen nog niet ontcijferd. Bovendien zocht hij naar "echte" schatten, zoals juwelen, beelden en wandschilderingen. De tabletten liet hij in kratten afvoeren, en ze werden aan allerlei musea en antiquairs verkocht zonder bij elkaar horende delen bij elkaar te houden. Het kostte de grootste moeite om alles weer een beetje bij elkaar te zoeken. Vanaf 1857 werd het spijkerschrift eindelijk ontcijferd en het vertalen kreeg een aanzienlijke impuls toen de **assyrioloog George Smith** ontdekte dat in de bijbel fragmenten uit het epos waren overgenomen, zoals het verhaal over de **zondvloed**, een ontdekking die tot grote opwinding leidde.

Het epos bestaat uit elf kleitabletten die ieder een afgerond geheel bevatten. Van de meeste tabletten zijn echter geen geheel volledige versies bekend. Kort samengevat luidt het verhaal:

Gilgamesj is de grootste koning op aarde, voor twee derde god, een derde mens en de sterkste held van alle tijden. Zijn volk echter vindt hem te hardvochtig en daarom scheidt de hemelgod **Anu** de wildeman **Enkidoe** die door de tempelslavin **Shamhat** getemd wordt.

In de confrontatie met Gilgamesj komt het tot een gevecht maar Enkidoe verliest dat. Zij worden daarna grote vrienden. Gilgamesj stelt voor op avontuur te gaan in het cederwoud. Zij ondernemen er een tocht naar toe en doden daar Humbaba, de demonische beschermer van het woud met hulp van Shamash. Even

later is Gilgamesj niet gediend van de seksuele aandacht van de godin **Ishtar**. Zij laat haar vader Anu de Stier des Hemels sturen als wraak op Gilgamesj en zijn stad. Maar Gilgamesj en Enkidu doden de stier. De goden besluiten dat iemand gestraft moet worden voor de dood van Humbaba, namelijk Enkidoe. Hij wordt ziek en sterft. Gilgamesj is ontroostbaar en treurt om Enkidoe. Dan krijgt Gilgamesj angst voor de dood. Hij besluit op zoek te gaan naar het

---

eeuwig leven, door een gevaarlijke reis te ondernemen om [Oetnapisjtım](#) en zijn vrouw te bezoeken. Zij zijn, sinds de zondvloed, de enige mensen die onsterfelijk zijn. De voerman [Urshanabi](#) boomt Gilgamesj over de Wateren des Doods. Gilgamesj ontmoet Oetnapisjtım, die hem het verhaal van de zondvloed vertelt en hem twee kansen op onsterfelijkheid geeft. Gilgamesj vergooit zijn kansen op onsterfelijkheid echter allebei. Hij kiest ervoor het kruid van het eeuwige leven mee te nemen, valt in slaap, en terwijl hij slaapt, neemt een slang het kruid mee. Daarna blijft er voor hem niets anders over om naar zijn hoofdstad Uruk terug te keren. Net als de "Prediker" in het gelijknamige Bijbelse boek wordt Gilgamesj gedwongen om zijn broze menselijke toestand onder ogen te zien. Aan het einde van zijn leven realiseert hij zich wat de eenvoudige waarheden van het bestaan zijn: Hij kan de mens en zijn volk niet verlossen van de dood.

Theo heeft het verhaal op een ingenieuze wijze bewerkt. Hij introduceert de dochter van Smith, een pittige jongedame van 12 jaar. Zij is alleen met haar moeder Mary in Engeland omdat haar vader steeds maar bezig is met de opgravingen in Nineve. Zij voert een strijd met haar moeder en beleeft met haar vriendinnetje Elinoor allerlei avonturen in de grote stad Londen. Haar vader zal niet thuis zijn op haar 13^e verjaardag, zij is daar verdrietig onder en boos om en dus gaat ze hem opzoeken in Nineve. ("Als hij niet op mijn verjaardag komt, komt de verjaardag wel naar hem...".) Het lukt haar om met heel veel moeite uiteindelijk in Aleppo te belanden om daar te horen dat haar vader twee dagen tevoren na een kort ziekbed is gestorven. Aan het eind van het drama zien we Gilgamesj en Lisa op het toneel zich beide afvragend wat de queeste die ze hebben gevolgd voor zın heeft gehad. En ontdekken zij ook de overeenkomsten tussen hen.

Kalmoes en Kaneel heeft onder de bezielende leiding van Theo een prachtige voorstelling gemaakt. Niet vergeten dat het hier gaat om jonge spelers die vorm geven aan een toch wel moeilijk onderwerp. Na een wat trage eerste scène (kennelijk bedoeld om ons de goden eigen te maken en de gevolgen

Pagina 28

van de zondvloed) loopt het stuk vloeiend van de ene naar de andere scène. Niet minder dan 20 liederen en dansen vangen de aandacht. Het stuk is goed te volgen, geluid prima, een klein en heel goed combo zorgt voor de juiste sfeer die heel goed is gecomponeerd, Dolf de Kinkelder verdient een compliment. En uiteraard is ook de kleding aangepast aan de (veronderstelde) Akkadische en Londense wereld.

Er valt heel veel te genieten tijdens deze voorstelling. Bij mij heeft de confrontatie tussen Gilgamesj en Enkidoe wel de meeste indruk gemaakt. Maar ook de jongen Lisa was een genot om naar te kijken in haar puberale twist met haar moeder. Maar eigenlijk zijn er veel meer momenten die de moeite waard zijn. Grappige dialogen die de zaal tot lachen aanzetten.

Knappe choreografie. Ontroerende momenten ook.

Er is buitengewoon knap gebruik gemaakt van de (waarschijnlijk beperkte) middelen die beschikbaar waren. De voorstelling is daardoor ook heel afwisselend en verveelt geen moment. (Er hadden wel een paar scènes minder gespeeld kunnen worden. Het epos wordt wel erg strak gevolgd. En het gesleep met de "piramides" leek niet erg functioneel.)

In het programma lees ik dat er meer dan 60 mensen betrokken zijn bij deze productie. Wat een knappe prestatie om met zo'n grote groep zo'n boeiende en onderhoudende voorstelling neer te zetten!

In Ulft was de zaal gelukkig redelijk gevuld en waren er best wel veel (jonge) kinderen. Maar tijdens de twee uur durende voorstelling was er geen lawaai te horen. Beter bewijs voor het succes van Koning Gilgamesj is er denk ik niet. Gelukkig zijn er nog twee voorstellingen. Op 20 januari in Zevenaar (ondertussen al succesvol opgevoerd) en een week later op 27 januari in Winterswijk. Laat je de kans niet ontglippen om kennis te maken met een buitengewoon knap stuk werk van Theo Soontiëns. Zo vaak gebeurt dat niet.

HB

EEN KIKJE IN DE NIEUWJAARSBIJENKOMST

Op zaterdagmiddag 12 januari 2013 hield Lionsclub Doetinchem een gezellige nieuwjaarsbijeenkomst op hun thuishonk Jansen-de Kruisberg. Onderstaande foto's getuigen van de sfeer van die middag.

COMMISSIES 2012-2013

● **Commissie Mensen**

Houdt zich actief bezig met werving en begeleiding van nieuwe leden en het volgen van elkaars lief en leed.

Voorheen: *Ledencommissie.*

Chris Geurink, voorzitter

Jan Loggers

Pim Vestiens

Bert Lamers

● **Commissie Programma**

Houdt zich bezig met het invullen en uitvoeren van alle activiteiten die de Lions zelf betreffen. Zorgt voor de invulling van het jaarprogramma v.w.b. de reguliere clubbijeenkomsten. Organiseert evenementen voor de clubleden en, indien gewenst, hun partner. Ook hoort de Interservice tot de taken van deze commissie.

Voorheen: *activiteitencommissie,
programmacommissie en
evenementencommissie*

Rob Harding, voorzitter

Hans Kietselaer

Toon Gasseling

Jan Jurriëns

Gerard Roelofs

■ **Werkgroep Zorg**

Aart van Silfhout, Coördinator

Rien ter Brugge (PM)

Henk Drost

Wim Frommé (PM)

Jan van Iersel

Theo Kamps (PM)

Jan Kruit (PM)

Bart van der Laan

Martin Liefink

Jan Loggers

Hans de Vries

Kees van Wingerden

● **Commissie Maatschappij**

Houdt actief zicht op ontwikkelingen in de samenleving en is pro-actief in het signaleren van behoeftes die er in de samenleving (gaan) ontstaan. De commissie kan ideeën aandragen voor het programma: lezingen en bezoeken. De werkgroep Zorg valt onder deze commissie.

Voorheen: *activiteitencommissie (statuten)*

Peter Bob Peerenboom, voorzitter

Willem Terpstra

Ruud Wink

Kees van Wingerden

Herman van den Broek

Hans de Vries

● **Commissie Middelen**

Is pro-actief in het verzinnen van formats voor acties. Zij kent en ontwikkelt methoden om gelden bij derden los te maken ten behoeve van de door de Werkgroep Maatschappij aangedragen doelen. Daarnaast houdt de werkgroep contact met de Doetinchemse Uitdaging en NL Doet om te bezien waar en wanneer onze "handjes" ingezet kunnen worden. De jaarlijkse wijnactie valt onder deze commissie.

Voorheen: *fundraisingscommissie (statuten)*

John Brands, voorzitter

Harco Kikkers

Theo Soontiëns

Martin Liefink

Henk Drost

Kees van Steenberg

Jos Niesink

● **Commissie Publiciteit**

Is verantwoordelijk voor de interne en externe publiciteit. Zij verzorgt het bulletin en onderhoudt de website, onderhoudt wanneer nodig de contacten met de pers en neemt het voortouw bij het opzetten van publiciteit voor onze acties.

*Voorheen: Bulletincommissie
PR-Officer*

Henk Breuker, voorzitter

Koos Kuiper

Theo Soontiëns

Han Meibergen

Henk Drost, photo-officer 1

Marnix Jansen Venneboer, photo-officer 2

● **Commissie Internationaal**

Houdt zich bezig met die activiteiten waarin de landsgrenzen worden overschreden. Daarin vallen dan activiteiten als jumelage, peaceposter en jeugduitwisseling, maar de werkgroep houdt ook zicht op de impulsen die vanuit Oakbrook op ons afkomen. En niets staat ze in de weg om de noden uit andere werelddelen onder onze aandacht te brengen.

Voorheen: jeugdcommissie en jumelagecommissie.

Tom Jacobs, voorzitter

Henk Drost

Jan van Iersel

Marnix Jansen Venneboer

Jan Kruit (PM)

Han Meibergen

● **Liontamer**

Beheert en verzorgt de clubeigendommen en richt de zaal voor de clubbijeenkomsten in en verzorgt de attenties voor gasten. Dientengevolge is hij de contactpersoon met de exploitant.

Harco Kikkers

● **Kascontrole**

Henk Drost

Harrij Mathijssen

● **Tail Twister**

Jan Jurriëns

● **Privileged Members**

Rien ter Brugge

Hans Bruyn

Wim Frommé

Arnold van der Goot

Theo Kamps

Henk Kets

Jan Kruit

Toon van Oudheusden

Jan Thijssen

● **Members at Large**

Gerard Hehenkamp

Henk Dijk

AGENDA 2012-2013

- 5 september 2012 17.00 uur *Start seizoen - Barbecue bij Henk Kets*
- 19 september 2012 18:00 uur *Taphap (10 minuten van Koos Kuiper)*
- 3 oktober 2012 20.00 uur *mr. F. Schippers, directeur Belastingdienst*
- 17 oktober 2012 18.00 uur *Taphap (10 minuten van Henk Drost)*
- 26 oktober 2012 18.30 uur *Culitainment 2012*
- 31 oktober 2012 18.00 uur *Taphap 5^e woensdag vd maand*
- 7 November 2012 20.00 uur *Pim Vestiens; zijn verhaal*
- 21 november 2012 18.00 uur *Taphap (10 minuten van Gerard Roelofsen)*
- 5 December 2012 20.00 uur *Vrolijke Viering Sint Nicolaas*
- 19 December 2012 18.00 uur *Taphap (10 minuten van Han Meibergen)*
- 12 januari 2013 16.00 uur *Nieuwjaarsbijeenkomst in De Kruisberg*
- 16 januari 2013 18:00 uur *Taphap met Informatie over Care Travel*
- 30 januari 2013 18.00 uur *Taphap 5^e woensdag vd maand*
- 6 februari 2013 20.00 uur *-invulling door Commissie Programma-*
- 20 februari 2013 18.00 uur *Taphap (10 minuten van Jos Niesink)*
- 6 maart 2013 20.00 uur *-invulling door Commissie Programma-*
- 20 maart 2013 18.00 uur *Taphap (10 minuten van Willem Terpstra)*
- 3 april 2013 20.00 uur *-invulling door Commissie Programma-*
- 17 april 2013 18.00 uur *Taphap (10 minuten van Hans de Vries)*
- 1 mei 2013 20.00 uur *-invulling door Commissie Programma-*
- 15 Mei 2013 18.00 uur *Taphap (10 minuten van Toon Gasseling)*
- 29 mei 2013 18.00 uur *Taphap 5^e woensdag vd maand*
- 5 juni 2013 20.00 uur *-invulling door Commissie Programma-*
- 19 juni 2013 18.00 uur *Taphap (10 Minuten van John Brands)*
- 3 juli 18.00 uur *Presidentwisseling*
-